

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614010315
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4614010315.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného W. Z., pre zločin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného W. Z., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 30.09.2020 sp. zn. 2T/135/2014, na neverejnóm zasadnutí konanom v Nitre dňa 07.04. 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného W. Z. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný W. Z. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným zo skutku právne posúdeného ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že: dňa 11.09.2013 v obci K. okres G., v objekte spoločnosti F. na K. H. č. XXX odovzdal W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. Y., M. ulica č. XX pracovný stroj zn. V. XCX.XXXTP, VIN: M rok výroby XXXX, ktorý mal v tom čase hodnotu 24.155,-Eur, za ktorý W. V. vyplatil obžalovanému sumu 12.000,- Eur a odovzdal vozidlo zn. O. G., EVČ: NR P. GF, napriek tomu, že pracovný stroj nebol vo vlastníctve obžalovaného, ale patril leasingovej spoločnosti J. Leasing a.s. Bratislava, na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XX/XXXXX/E. zo dňa 07.07.2011 a takto spoločnosti ČSOB Leasing, a.s., Panónska cesta 11, 852 01 Bratislava 5, IČO: 35 704 713 spôsobil škodu vo výške 24.155,- Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 213 ods. 2 Tr. zák., za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodená spoločnosť ČSOB Leasing a.s., a poškodený W. V. boli s ich nárokmi na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný W. Z. čo do výroku o vine, treste, náhrade škody, ako i proti konaniu, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo.

V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že rozsudok je arbitrárny, nepreskúmateľný a nepresvedčivý. Namietol, že nebola zachovaná identita skutku s ohľadom na dátum jeho spáchania a zmenu slova „predal“ na „odovzdal“, ako i na výšku škody. Ďalej namietal, že W. V. boli nezákonne priznané práva poškodeného, hoci trestným činom bola poškodená iba leasingová spoločnosť, čím došlo k porušeniu zákona. Ďalej zdôraznil, že napriek jeho žiadosti nebol v konaní vypočutý zástupca poškodenej leasingovej spoločnosti JUDr. Mgr. V. Y., ale súd I. stupňa vypočúval Mgr. M. W. - koncipientku právneho zástupcu poškodenej spoločnosti, t. j. nie poškodenú spoločnosť.

Pokiaľ ide o výroky o vine a treste, tieto považuje za nezákonné, keďže skutok nespáchal. Taktiež je nezákonný výrok o náhrade škody vo vzťahu k W. V., ktorý nemal byť poškodeným v tomto konaní. K priebehu dokazovania pred súdom I. stupňa uviedol, že Ing. W. Y. nebol v konaní vypočutý, preto tvrdenie súdu nemá oporu v skutkovom stave. Ďalej podrobne rozobral jednotlivé svedecké výpovede, ako i svoju výpoveď a výpoveď W. V. vrátane znaleckého dokazovania a dospel k záveru, že závery súdu sú nesprávne. Najmä vo vzťahu k dátumu údajného spáchania skutku uviedol, že sám W. V. potvrdil, že všetko - odovzdanie peňazí, auta a prevzatie stroja a spísanie kúpnej zmluvy a príjmového dokladu bolo 21. 10. 2013 a nevzal do úvahy jeho tvrdenie, že s W. V. uzatvoril iba ústnu zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, a nie kúpnu zmluvu. Namietol že súd I. stupňa označil deň 11. 9. 2013 ako ustálený bez toho, aby mal preukázané, že v tento deň mu W. V. predmetné vozidlo a peniaze skutočne odovzdal a že si v ten deň prevzal od neho stroj. Taktiež zdôraznil, že súd I. stupňa sa nevysporiadal s výpoveďou svedka B.. Pokiaľ súd I. stupňa poukazoval na to, že na základe zmlúv uzatvorených medzi ním a leasingovou spoločnosťou nebol oprávnený stroj predat' alebo ho dať do užívania inej osobe na dobu viac ako 7 dní, nevysporiadal sa s tým, kedy mal prvý krát dať W. V. stroj do užívania a ani s rozpormi v jeho výpovediach, vrátane spôsobu splatenia ceny za stroj. Súd I. stupňa preto porušil ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Ďalej v odvolaní namietol, že by svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery a zdôraznil, že škoda leasingovej spoločnosti bola spôsobená výlučne W. V., k čomu sa tento aj priznal.

Keďže sa súd I. stupňa nevysporiadal so všetkými jeho obhajobnými námietkami, rozsudok je vypracovaný v rozpore s § 168 Tr. por. a na základe toho je nezákonný, arbitrárny, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nepresvedčivý a nepreskúmateľný, a preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril splnomocnenec poškodenej leasingovej spoločnosti ČSOB leasing, ktorý uviedol, že na hlavnom pojednávaní bol spoľahlivo zistený skutkový stav veci a vyvedené z neho správne právne závery. Poukázal na výpoveď svedka B., ktorý potvrdil úmysel obžalovaného predat' vozidlo V., pričom časť kúpnej ceny bola zaplatená formou vozidla VW G. a zvyšok doplatený v hotovosti. Zdôraznil, že bez ich predchádzajúceho písomného súhlasu ako vlastníka nemohol obžalovaný odovzdať stroj ani krátkodobo do užívania tretiemu subjektu, bez ohľadu na to, či ide o pôžičku, výpožičku alebo nájom a už vôbec nie tento predat'.

Poukázal aj na nález ÚS SR III. ÚS 311/07 a vychádzajúc z neho konštatoval, že súd I. stupňa sa vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami obžalovaného. Pokiaľ ide o argumentáciu obžalovaného, že uzatváral iba zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, túto považuje za účelovú, keďže tomu nenasvedčujú vykonané dôkazy. Zdôraznil, že trestný čin sprenevery je dokonaný momentom nakladania s vecou v rozpore s účelom zverenia, a preto ani skutočnosť, že splátky by boli ešte nejaký čas splácané, na to nemá vplyv. Obžalovaný dokončil trestný čin sprenevery, keď si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, pričom s ohľadom na námietky obžalovaného, uvedené v jeho odvolaní, poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/97/2009 zo dňa 03.09.2009.

Osobitne dal do pozornosti, že úverová zmluva bola spísaná v roku 2011 a už v roku 2013 mal obžalovaný rokovať o predaji tohto stroja, t. j. v čase, ktorý sa ani nepribližoval k splateniu úveru. Opätovne zdôraznil, že škoda v danom prípade predstavuje hodnotu celej veci, ktorú si páchatel' prisvojí. Navrhol, aby krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného v celom rozsahu zamietol.

Verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného bolo vykonané dňa 07.04.2021 podľa § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, obhajca obžalovaného predniesol vyjadrenie k vyjadreniu poškodenej spoločnosti ČSOB Leasing, a.s., v ktorom uvádzal, že na hlavnom pojednávaní nebol spoľahlivo zistený skutkový stav, keďže vo výpovediach W. V. a svedka B. boli závažné rozpory. Konštatoval, že samotný záujem predat' stroj neznamena, že konal v rozpore so zmluvou a so zákonom a že by tým naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery. Okrem toho svedok B. nevedel podrobnosti, ako sa s W. V. dohodol, pričom bolo jednoznačne preukázané, že svedok B. vyfabrikoval antidátovanú kúpnu zmluvu spoločne s W. V. ku dňu 21.10.2013 v čase, kedy sa nachádzal vo väzbe, takže on reálne túto zmluvu nikdy nepodpísal. Tiež nie je zrejmé, prečo podľa rozsudku odovzdal W. V. stroj práve 11.09.2013.

Tvrdenie poškodenej spoločnosti ČSOB Leasing, a.s., že bez jej predchádzajúceho písomného súhlasu nemohol odovzdať stroj ani do krátkodobého užívania tretej osobe, je nepravdivé s poukazom na

uzatvorenú zmluvu. Zdôraznil, že nebolo preukázané, že by účelovo uvádzal, že uzatvoril iba zmluvu o budúcej kúpnej zmluve s poukazom najmä na to, že W. V. vedel, že spoločnosť Autolend s.r.o. môže predať stroj až po vyplatení úveru. Nemohol si preto ani len myslieť, že mu tento stroj predal. Naďalej zotrval na tom, že nenaplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery.

K poukazu na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/97/2009 uviedol, že výpovede vypočutých svedkov vo veci nemožno považovať za jasné, logické, zrozumiteľné a vierohodné a zároveň boli spochybnené a vyvrátené inými, najmä listinnými dôkazmi. K tvrdeniu poškodeného, že mal úmysel predať vozidlo v čase, keď sa jeho úver ešte ani neblížil ku koncu konštatoval, že tento mal v úmysle predčasne splatiť v súlade s ustanovením bodu 3, čl. II Všeobecných zmluvných podmienok.

Pokiaľ ide o výšku škody, tvrdil, že sa jedná o úverovú zmluvu, a nie leasing, takže škoda predstavuje nesplatený zostatok úveru a okrem toho poukázal na to, že možnosť odobratia a speňaženia stroja bola zmarená nie ním, ale W. V., keďže v čase jeho vzatia do väzby, bol stroj funkčný a odstavený v jeho spoločnosti. Opätovne zdôraznil, že škodu na stroji spôsobil W. V., keď tento znehodnotil a znemožnil jeho odobratie so svojim bratom J. V., ktorí sú zároveň jedinými osobami, ktoré mali z tohto konania majetkový prospech, ktorí následne získali stroj za cenu 9.600,- eur, v hodnote cca 24.000,- eur a tento dodnes užívajú.

Z uvedených dôvodov má za to, že bolo preukázané, že skutok nespáchal, nemal v úmysle nikoho poškodiť a poškodenému žiadnu škodu nespôsobil, čím sú dané podmienky na jeho oslobodenie.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu I. stupňa zo dňa 30.09.2020, ktorý považuje za správny a zákonný, keď po zrušení pôvodného rozsudku zo dňa 30.08.2018 krajským súdom bolo doplnené dokazovanie a na jeho základe precizovaný skutok. Súd I. stupňa vykonal a vyhodnotil dôkazy v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. a správne dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keď bolo preukázané, že medzi obžalovaným a poškodeným bola uzatvorená neformálna kúpna zmluva, predmetná vec bola odovzdaná a obžalovaný za ňu prevzal kúpnu cenu. Toto neformálne uzatvorenie kúpnej zmluvy považuje za riadnu kúpnu zmluvu, na ktorej dojednanie nemal obžalovaný predchádzajúci súhlas poškodenej spoločnosti, a teda nakladal so zverenou vecou v rozpore s účelom zverenia ako s vlastnou. Jeho obhajobné tvrdenia, že malo ísť o zmluvu budúcu, preukázané neboli. Pokiaľ ide o trest, tento považuje za zákonný a primeraný. Vo vzťahu k námietkam obžalovaného ohľadne výšky škody konštatoval, že pri trestnom čine sprenevery sa škodou vždy rozumie hodnota veci, ktorá bola predmetom sprenevery, ako správne ustálil súd I. stupňa. Z týchto dôvodov navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou (obžalovaným) Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že uvedená trestná vec obžalovaného už bola predmetom preskúmvacej činnosti krajského súdu, keď na podklade odvolaní obžalovaného, poškodeného W. V. a prokurátora proti pôvodnému rozsudku súdu I. stupňa zo dňa 24.04.2018 tento rozhodol tak, že dňa 30.08.2018 pod sp. zn. 2To/71/2018 zrušil napadnutý rozsudok, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom a probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 3 roky spolu s príkazom zúčastniť sa na psychologickom poradenstve a zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie. Súčasne bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/63/2014 a poškodení boli odkázaní s ich nárokmi na civilný proces. Krajský súd vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zo dňa 30.09.2020, krajský súd konštatuje, že po vrátení veci na doplnenie dokazovania súd I. stupňa dostatočne ustálil skutkový stav a tento aj správne právne posúdil a rozhodnutie súdu I. stupňa je súčasne vyhotovené v súlade s ustanovením § 168 Tr. por., keď súd I. stupňa reagoval na všetky podstatné námietky obžalovaného. V tejto súvislosti krajský súd

konštatuje, že podľa ustálenej judikatúry nie je potrebné reagovať na všetky námietky a argumenty obžalovaného, ale iba na tie, ktoré sú vo veci podstatné.

Trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. sa dopustí páchatel', ktorý si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu, alebo spácha taký čin na chránenej osobe.

Trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa dopustí páchatel', ktorý si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný od začiatku popieral vinu za prejednaný skutok, na svojej verzii vždy zotrval, bránil sa tým, že v žiadnom prípade nepodpísal s poškodeným W. V. písomnú kúpnu zmluvu zo dňa 21.10.2013, priznal iba to, že stroj mu odovzdal do užívania s úmyslom mu tento následne predať, čím došlo medzi nimi k uzavretiu zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, pričom stroj by mu predal až potom, ako by doplatil dlh voči leasingovej spoločnosti ČSOB Leasing a.s.

Krajský súd zistil, že súd I. stupňa po doplnení dokazovania sa dostatočne zaoberal všetkými skutkovými okolnosťami prípadu, správne ustálil skutkový stav a súčasne správne vyhodnotil vykonané dôkazy, prihliadnuc i na právne závery krajského súdu vyjadrené v jeho rozhodnutí zo dňa 30.08.2018 sp. zn. 2To/71/2018. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne ustálené, že skutok sa stal, má znaky trestného činu sprenevery a že tento spáchal práve obžalovaný.

Vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná výpoveďou W. V., svedka V. B., výpoveďou zástupcu poškodenej spoločnosti, ako i znaleckým dokazovaním Ing. W. Y. a zadováženými listinnými dôkazmi. Po doplnení dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný uzatvoril so spoločnosťou ČSOB Leasing a.s., dňa 07.07.2011 zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva a zmluvu o spotrebnom úvere, na základe ktorej užíval pracovný stroj zn. V., avšak v zmysle čl. VIII. bod 3 Všeobecných zmluvných podmienok pre stroje a zariadenia k zmluve o spotrebnom úvere, nebol oprávnený previesť vlastnícke právo k predmetu financovania, t. j. k tomuto stroju bez písomného súhlasu veriteľa na inú osobu a súčasne podľa čl. IV. ods. 1, 5, 9 a 10 Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva obžalovaný nebol oprávnený dať tretej osobe financovaný predmet na užívanie na dobu dlhšiu ako jeden týždeň bez predchádzajúceho písomného súhlasu spoločnosti ČSOB Leasing a.s. a súčasne bol povinný oznámiť tejto spoločnosti trvalé a obvyklé umiestnenie financovaného predmetu a neodkladne informovať o všetkých zmenách jeho umiestnenia. Taktiež nebol oprávnený previesť vlastnícke právo na tretie osoby, ani k nemu zriadiť predkupné právo pre tretiu osobu, keďže vlastníkom predmetu financovania bola uvedená leasingová spoločnosť.

Na základe uvedených a vykonaných listinných dôkazov je zrejmé a nepochybne preukázané, že obžalovanému bol zverený pracovný stroj (bager), na podklade uzavretej zmluvy o spotrebnou úvere (č. I. 77 - 86) s leasingovou spoločnosťou, ČSOB Leasing, a.s., ktorá vec však vlastnícky patrila tejto leasingovej spoločnosti, a to na základe medzi nimi uzavretej zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva (č. I. 87 - 89). Obžalovaný napriek ustanoveniam týchto zmlúv a Všeobecných obchodných podmienok k nim disponoval predmetným pracovným strojom v rozpore s týmito zmluvami, keď na základe ústnej kúpnej zmluvy uzatvorenej s W. V. a po vyplatení kúpnej ceny v hodnote 20.000,- eur, (ktorá sa skladala zo sumy 12.000,- eur, ktorú prevzal obžalovaný v hotovosti a vo zvyšku 8.000,- eur bola započítaná hodnota vozidla VW G., EČV: I. XXXQ.) W. V., následne obžalovaný odovzdal predmetný pracovný stroj W. V.. Týmto došlo k riadne uzatvorenej kúpnej zmluve, ktorá ani podľa občianskeho, resp. obchodného zákonníka nevyžaduje na jej platnosť písomnú formu.

Ako krajský súd konštatoval vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, po doplnení dokazovania vo vzťahu k zisteniu, kedy malo dôjsť k sprenevere, t. j. k naplneniu objektívnej stránky tohto trestného činu, súd I. stupňa už správne ustálil moment dokonania tohto trestného činu tak, že ním bol čas, kedy bola predmetná vec riadne W. V. odovzdaná do užívania oproti vyplateniu kúpnej ceny obžalovanému, pričom z vykonaného dokazovania bolo zistené, že sa tak stalo 11.09.2013. Tento deň si pamätal W. V. práve s poukazom na to, že vybral z účtu poslednú chýbajúcu sumu na to, aby splatil obžalovanému kúpnu cenu za tento stroj. Jeho výpoveď bola podporená aj výpisom z účtu W. V. (č. I. 304). Na základe práve tejto skutočnosti správne súd I. stupňa upravil dátum spáchania skutku z 21.10.2013 na 11.09.2013, keďže bolo preukázané, že tento stroj obžalovaný predal W. V. v tento deň, a

to napriek skutočnosti, že následne bola vypracovaná antidatovaná písomná kúpna zmluva medzi nimi s dátumom 21.10.2013. To, že bola zmluva vyhotovená dodatočne, bolo nesporne preukázané jednak výpoveďou obžalovaného, ktorý od začiatku uvádzal, že kúpnu zmluvu nepodpísal, ako i výpoveďami W. V. a V. B., pričom motívom jej vyhotovenia bola skutočnosť, že obžalovaný bol medzičasom vzatý do väzby v inej trestnej veci a zhodou okolností pred vzatím do väzby požiadal W. V. s uvedeným strojom vykopať nejaké práce v sídle jeho firmy, z ktorého dôvodu sa tento stroj pri zadržení obžalovaného nachádzal v areáli spoločnosti Autolend s.r.o., ktorý bol pre prebiehajúce vyšetrovanie uzavretý. Z tohto dôvodu potreboval W. V. nejaký písomný doklad preukazujúci svoje vlastníctvo k stroju pre orgány činné v trestnom konaní, aby mu stroj vydali.

Z uvedeného je zrejmé, že tvrdenia obžalovaného, že on mal plne funkčný a nepoškodený stroj pripravený pre prípadné odobratie leasingovou spoločnosťou v čase jeho zadržení v sídle svojej firmy, je zavádzajúce, keďže tento sa tam nachádzal len z dôvodu, že tesne pred jeho zadržením obžalovaný požiadal W. V., aby s týmto strojom vykopal nejaké práce v sídle jeho firmy. V tom čase nebol dôvod, aby si poškodená spoločnosť predmetný stroj odobrala. Naopak, bolo preukázané, že od vyplatenia kúpnej ceny W. V. obžalovanému dňa 11.09.2013 až do jeho zadržení dňa 25.10.2013, neurobil žiadny úkon k poškodenej spoločnosti smerujúci k tomu, aby splatil úver tak, ako deklaroval.

Skutočnosť, že obžalovaný vyššie uvedeným spôsobom nakladal so zverenou vecou v rozpore s účelom jej zverenia teda vyplýva aj z vyššie uvedených citovaných zmlúv, ktoré uzatvoril obžalovaný s poškodenou spoločnosťou ČSOB Leasing a.s., z ktorých jednoznačne vyplýva, že nemal oprávnenie tento pracovný stroj ďalej previesť na inú osobu, keďže nebol sám jej vlastníkom a ani nebol oprávnený uzatvoriť s nikým zmluvu o budúcej kúpnej zmluve a ani ho zveriť do užívania inej osoby na dobu dlhšiu ako 7 dní bez predchádzajúceho písomného súhlasu ČSOB Leasing a.s. Tiež mal povinnosť vždy oznámiť umiestnenie tohto stroja. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný tieto svoje povinnosti vedome porušil, a to s priamym úmyslom predať stroj W. V., ktorý on nevyužíval. Za týmto účelom bol stroj W. V. odovzdaný, a to do trvalého vlastníctva, a nie na skúšku a rovnako za týmto účelom obžalovaný prevzal od W. V. dohodnutú kúpnu cenu - finančnú hotovosť vo výške 12.000,- eur a osobné motorové vozidlo zn. VW Touareg zápočtom za sumu 8.000,- eur. T. j. dohodnutá kúpna cena bola vo výške 20.000,- eur, ktorú týmto spôsobom W. V. celú uhradil. Keďže na základe tohto úkonu sa stal stroj v trvalej dispozícii W. V. s vedomím, že mu tento po vyplatení kúpnej ceny patrí, vzhľadom na ústne dojednanie medzi ním a obžalovaným, trestný čin sprenevery bol dokonaný uvedeným dňom.

Vo všeobecnosti je potrebné uviesť, že skutková podstata trestného činu sprenevery vyžaduje prisvojenie si cudzej veci, ktorá mu bola zverená. Objektom je vlastníctvo veci a predmetom útoku cudzia vec, ktorá bola páchatelovi zverená. Zverenou vecou sa rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo podľa dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. Vec je zverená páchatelovi, ak je mu odovzdaná do faktickej moci s tým, aby s ňou nakladal určitým spôsobom. Trestného činu sprenevery sa dopustí páchatel v momente, keď si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, t. j. ak s ňou naloží spôsobom, ktorý je v rozpore s účelom zverenia a zmarí tak základný účel zverenia takým spôsobom, že to znemožňuje veriteľovi trvalo navrátiť vec pôvodnému určeni. Formy takého konania môžu byť rôznorodé, napr. predaj zverenej veci, jej spotrebovanie, nevrátenie na výzvu veriteľa a podobne.

Za neoprávnené prisvojenie si zverenej veci je potrebné preto považovať prevod veci, a to bez ohľadu na formu prevodu (ústnu alebo písomnú). Skutočnosť, že páchatel (obžalovaný) by po neoprávnenom predaji veci riadne doplatil leasingové splátky, by mohlo byť považované iba za náhradu spôsobenej škody, ale nemalo by vplyv na posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti za už spáchaný trestný čin.

S poukazom na doteraz vykonané dokazovanie a vyššie uvedené skutočnosti je nutné konštatovať, že správne súd I. stupňa ustálil skutkové okolnosti a na podklade vykonaného dokazovania upravil deň spáchania skutku na 11.09.2013 a taktiež správne doplnil dokazovanie ohľadne výšky spôsobenej škody poškodenej spoločnosti ČSOB Leasing a.s., a túto ustálil vo výške 24.155,- eur, na základe vykonaného znaleckého dokazovania znalcom z odboru cestná doprava Ing. W. Y., ktorý stanovil hodnotu uvedeného pracovného stroja k rozhodnému dňu 11.09.2013 na sumu 24.155,- eur s DPH.

K námietke obžalovaného, že uvedenými úpravami nebola zachovaná totožnosť skutku, keďže súd I. stupňa upravil v skutkovej vete dátum spáchania skutku a výšku spôsobenej škody, krajský súd konštatuje, že išlo iba o úpravu zrejmej nesprávnosti, ktorá vyplynula z vykonaného dokazovania. Je potrebné uviesť, že skutkom sa rozumie skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie. Skutok zahrnutý v „skutkovej vete“ musí vykazovať všetky skutkové okolnosti významné z hľadiska právnej kvalifikácie. Zo skutočnosti, že súd môže rozhodovať len o skutku uvedenom v obžalobe, nemožno vyvodiť záver, že medzi obžalobným návrhom a skutkovým výrokom rozsudku musí byť úplná zhoda. Súd musí s ohľadom na vykonané dôkazy reagovať a má povinnosť premietnuť výsledky dokazovania do skutkovej vety, čím zákonite dochádza k modifikácii skutku. Totožnosť skutku teda neznamená úplnú identitu od začiatku trestného stíhania až do jeho skončenia. Naopak, s ohľadom na vykonané dokazovanie a postupné odkrývanie trestnej činnosti je zjavné, že musí dôjsť k spresneniu skutku a tým aj k jeho modifikácii, keď niektoré skutočnosti môžu zo skutku vypadnúť, iné pribudnúť. Totožnosť skutku je pritom zachovaná, ak je zachovaná jeho podstata. Podstata skutku spočíva v konaní páchatel'a a jeho následku. Ak je aspoň sčasti zachované konanie alebo jeho následok, resp. oboje, nedochádza k narušeniu totožnosti skutku. Z uvedeného vyplýva, že skutok opísaný v obžalobe a v napadnutom rozsudku je totožný, i keď došlo k čiastočnej úprave v spresnení momentu jeho dokonania a výšky škody, keďže je zjavné, že sa jedná o totožný skutok, zhodnú objektívnu stránku a následok. Z tohto dôvodu považoval krajský súd predmetnú námietku obžalovaného za právne irelevantnú.

V nadväznosti na námietku obžalovaného ohľadne výšky škody, krajský súd opakovane zdôrazňuje, že správne súd I. stupňa zistil aktuálnu hodnotu celého stroja ku dňu 11.09.2013 z dôvodu, že ak si páchatel' prisvojí celú zverenú vec tým, že prevedie vlastnícke právo k nej na inú osobu, škodou je celá skutočná hodnota zverenej veci. Nie je možné vychádzať len z rozdielu medzi doposiaľ zaplatenými splátkami a pôvodnou hodnotou veci, pričom hodnota veci sa neodvíja ani od dojednanej kúpnej ceny, ani od hodnoty veci uvedenej v úverovej zmluve, ale sa určuje s poukazom na znenie § 125 Tr. zák. Preto správne pribral súd I. stupňa do konania znalca, ktorý stanovil hodnotu predmetného stroja ku dňu jeho scudzenia tretej osobe. V danom prípade preto nevznikla poškodenej leasingovej spoločnosti škoda vo výške zvyšku nesplatenej sumy, ale vo výške ceny zverenej predmetu.

S poukazom na skutočnosť, že hodnota predmetného stroja, t. j. výška škody spôsobenej spoločnosti, bola ku dňu 11.09.2013 24.155,- eur, oproti škode uvedenej v obžalobe vo výške 30.000,- eur, správne súd I. stupňa tiež pristúpil k zmene právnej kvalifikácie spáchaného skutku obžalovaným zo zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. poukazujúc na ustanovenie § 125 ods. 1 Tr. zák.

Súčasne krajský súd k námietkam obžalovaného poukazuje na to, že až do zaplatenia všetkých splátok, bol predmetný stroj na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva vo vlastníctve poškodenej leasingovej spoločnosti, nie obžalovaného, resp. spoločnosti AUTOLEND, s.r.o., ktorej je štatutárnym orgánom.

Poukazujúc na vyššie uvádzané skutočnosti, krajský súd zistil, že závery súdu I. stupňa vo vzťahu k skutkovým zisteniam uvedeným v napadnutom rozsudku sú správne a úplné a je nutné konštatovať, že došlo konaním obžalovaného k naplneniu tak objektívnej, ako i subjektívnej stránky žalovaného trestného činu, a to v priamom úmysle. Obrana obžalovaného, že malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o budúcej kúpnej zmluve medzi obžalovaným a W. V. tak preukázaná nebola. Pokiaľ ide o skutočnosť, ktorou sa bránil obžalovaný, že mal možnosť podľa uzatvorených zmlúv poskytnúť pracovný stroj do prenájmu na dobu kratšiu ako sedem dní, s čím sa súd I. stupňa nevysporiadal, krajský súd zdôrazňuje, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že od ústneho dojednania o predaji tohto stroja W. V. a vyplatení kúpnej ceny dňa 11.09.2013 mal W. V. stroj trvale vo svojej dispozícii až do 24.10.2013, kedy ho zanechal v areály spoločnosti Autolend s.r.o. obžalovaného, aj to iba s vedomím, že o dva dni bude na tomto mieste pokračovať v práci s týmto strojom. Uvedeným dokazovaním bola teda obrana obžalovaného vyvrátená a krajský súd ju považuje za účelovú.

K námietke obžalovaného, že došlo k porušeniu ustanovení Trestného poriadku z dôvodu, že za poškodenú spoločnosť nemala byť vypočítaná Mgr. M. W., ktorá nemala postavenie poškodenej, keďže bola iba splnomocnenkyňou poškodenej spoločnosti, dáva krajský súd do pozornosti, že súd I. stupňa postupoval správne. Táto bola vypočítaná za poškodenú spoločnosť aj v prípravnom konaní na základe predloženej plnej moci a poverenia štatutárnym orgánom poškodenej spoločnosti (č. I. 62). Svedkyňa

Mgr. M. W. sa vyjadrovala iba k podpísaným listinám zadokumentovaným v spise a k výške spôsobenej škody, a nie k samotnému priebehu skutku. Vo vzťahu k námietke obžalovaného, že za poškodenú spoločnosť mal byť vypočítaný JUDr. Mgr. V. Y., poukazuje krajský súd na to, že tento nemohol byť vypočítaný v konaní pred súdom, keďže mal plnú moc na zastupovanie poškodenej spoločnosti iba do 30.04.2014 (č. I. 114).

Vo vzťahu k tvrdeniu obžalovaného, že nad rámec jednotlivých ustanovení Trestného poriadku bolo priznané postavenie poškodeného aj W. V., krajský súd dodáva, že je pravdou, že v dôsledku konania obžalovaného priamym poškodeným uvedeným trestným činom sprenevery je leasingová spoločnosť ČSOB Leasing a.s., Bratislava, ktorej pracovný stroj vlastnicky patril a W. V., ktorý za tento stroj zaplatil kúpnu cenu 20.000,- eur obžalovanému, bol poškodený iba nepriamo konaním obžalovaného, ktorú škodu si v podstate mohol uplatniť aj v civilnom konaní titulom bezdôvodného obohatenia od obžalovaného. Napriek tomu nedošlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu, keďže tento mal možnosť sa ku všetkým vykonaným dôkazom vyjadriť, klásť vypočúvaným osobám otázky a skutočnosť, že W. V. boli prípadne priznané práva nad jeho rámec, žiadnym spôsobom nepoškodilo práva obžalovaného.

K tvrdeniu obžalovaného, že škoda vznikla poškodenej spoločnosti ČSOB Leasing a.s. iba v dôsledku konania poškodeného, ktorý po prevzatí si stroja z areálu Autolend s.r.o., po tom, čo bol obžalovaný zadržaný políciou, mal tento znehodnotiť, krajský súd konštatuje, že bez ohľadu na to, ako naložil s týmito strojmi následne W. V., je vo vzťahu k skutku kladeného za vinu obžalovanému bezpredmetné, keďže ako bolo vyššie konštatované, trestný čin sprenevery bol zo strany obžalovaného dokonaný momentom, keď tento fakticky predal W. V. (11.09.2013) a vo vzťahu k tomuto momentu bola správne vyčíslená výška škody, ktorú spôsobil sám obžalovaný ako štatutárny orgán spoločnosti Autolend s.r.o., poškodenej spoločnosti ČSOB Leasing a.s.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti krajský súd nepovažuje napadnutý rozsudok za nezákonný, arbitrárny, nemajúci oporu v právnom ani v skutkovom stave, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, ako namietal obhajca v písomných dôvodoch odvolania. Súčasne má za to, že výpovede svedkov W. V., J. V. a V. B. boli dostatočne logické a všetky nimi uvádzané skutočnosti zrozumiteľne objasnené a podporené ostatnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní a súd nemá dôvod spochybňovať výpovede uvedených osôb, ktoré vypovedali navyše pod prísahou, na rozdiel od obžalovaného.

Vo svetle vyššie uvedených skutočností sú argumenty obžalovaného a poškodenej spoločnosti ČSOB Leasing a.s., vo vzťahu k tomu, kedy mal byť úver na základe Zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/11/50932 zo dňa 07.07.2011 splatený a kedy došlo k spáchaniu trestného činu, úplne bezpredmetné. I keď je potrebné prisvedčiť tvrdeniu obžalovaného, že v zmysle čl. II. bodu 3 Všeobecných zmluvných podmienok na stroje a zariadenia k uvedenej zmluve mal právo predčasne splatiť úver. Zo žiadneho vykonaného dôkazu však nevyplývalo, že by jeho konanie smerovalo k tomuto úmyslu a že by len z dôvodu jeho vzatia do väzby tento svoj zámer nestihol zrealizovať, keďže mal na to do jeho zadržania dostatok času. Napriek tomu, ako bolo vyššie konštatované, táto skutočnosť nie je právne relevantná vo vzťahu k tomu, či svojím konaním naplnil znaky trestného činu sprenevery, keďže dňa 11.09.2013 fakticky predal pracovný stroj W. V..

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah, berúc do úvahy argumenty odvolateľa a všetky vykonané dôkazy, odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, keďže bol náležite zistený skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, nezistiac dôvod na postup podľa zásady „in dubio pro reo“. Rovnako krajský súd konštatuje napriek nespočetným námietkam zo strany obžalovaného, že aj konanie predchádzajúce vyhláseniu napadnutého rozsudku a postup zákonnej sudkyne prebiehal podľa zásad trestného konania a príslušných ustanovení Trestného poriadku, v ktorých odvolací súd nezistil žiadne pochybenie spôsobené porušením práv obžalovaného.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest

zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd I. stupňa správne zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., že viedol pred spáchaním skutku riadny život. Rovnako správne súd I. stupňa nezistil u obžalovaného žiadnu príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Tr. zák. a v dôsledku toho mu správne ukladal trest postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., keď mu znížil hornú hranicu pôvodnej trestnej sadzby (5 rokov) uvedenej pri trestnom čine sprenevery v § 213 ods. 2 Tr. zák. o jednu tretinu, t. j. ukladal mu trest v rámci trestnej sadzby 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Aj nadriadený súd zistil, že obžalovanému postačí na jeho nápravu trest mu uložený súdom I. stupňa na samej dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 1 rok s tým, že výkon trestu mu bol správne podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Takto uložený trest považuje krajský súd za zákonný, spravodlivý a primeraný s ohľadom na skutočnosť, že na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol súdne trestaný a pokiaľ ide o register priestupkov, v tomto má iba jeden záznam zo dňa 05.06.2013 za priestupok na úseku cestnej premávky, ktorá protiprávna činnosť nemá žiadny súvis s prejednávanou trestnou vecou. Z týchto dôvodov ani krajský súd nepovažoval za nevyhnutné ukladať mu trest priamo spojený s odňatím slobody a súčasne nezistil ani žiadne dôvody na uloženie mu alternatívneho trestu vzhľadom na závažnosť skutku a výšku spôsobenej škody.

Pokiaľ ide o výrok súdu I. stupňa o odkázaní poškodenej spoločnosti ČSOB Leasing a.s., a W. V. s ich nárokmi na náhradu škodu na civilný proces podľa § 288 ods. 1 Tr. por., krajský súd sa s týmto výrokom úplne stotožnil a považuje ho za zákonný a správny. Vo vzťahu k poškodenej spoločnosti ČSOB Leasing a.s., je nutné uviesť, že napriek tomu, že výška škody spôsobená touto spoločnosťou je vyjadrená aj v skutku, táto spoločnosť uzavrela s obžalovaným dohodu o vyrovnaní záväzku (č. l. 149), a preto nebol dôvod jej priznávať škodu v rámci trestného konania. Vo vzťahu k W. V. tento bol správne odkázaný na civilný proces s ohľadom už na vyššie uvádzané skutočnosti v tomto rozhodnutí (nešlo o priameho poškodeného trestným činom sprenevery), ako i s ohľadom na to, že bolo v konaní preukázané, že po spáchaní skutku malo dôjsť konaním W. V. k poškodeniu a znefunkčneniu pracovného stroja, čo malo za následok zníženie jeho hodnoty, ktoré skutočnosti sú rozhodné pre určenie výšky škody, ktorú mal tento utrpieť.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.